

opmærksomme på, hvorledes retsstillingen er i de øvrige nordiske lande på deres respektive områder. Det er ligeledes mit indtryk, at der både henvises til de øvrige nordiske landes lovgivning og inddrages erfaringer herfra, hvis det er relevant for nye love og ikke kun, hvor der er et egentligt nordisk lovgivningssamarbejde på området.

Der er dog også en række områder, hvor der ikke vil være nogen nordisk nytteværdi forbundet med i et lovforslag at henvise til lovgivningen i de øvrige nordiske lande. Det gælder f.eks. for anlægslove og bevillingslove. Jeg mener derfor, at rekommandation 18/2002 må forstås således, at den alene finder anvendelse på de områder, hvor det er hensigtsmæssigt.

For yderligere at skærpe opmærksomheden på vigtigheden af inddragelse af nordisk lovgivning i forbindelse med udarbejdelse af ny lovgivning, vil Justitsministeriet snarest udsende et orienteringsbrev om rekommandationen til samtlige ministerier. Endvidere vil der i forbindelse med den kommende revision af Justitsministeriets Lovkvalitetsvejledning blive indsat et afsnit om dette spørgsmål.

Ad spm. nr. S 2425

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 6962, lød således:

Til justitsministeren (13/3 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren fastholde den gældende praksis for ministerens udstedelse af tilladelser til våbeneksport, således at der ikke vil blive givet tilladelse til eksport af våben til lande som angriber Irak uden et FN-mandat?«

Supplerende svar (4/8 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

»Hidtidig praksis for udstedelse af tilladelser til våbeneksport fastholdes.

Hvad angår Irak bemærkes, at som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslag B 118 fremsat den 18. marts 2003 og B 165 fremsat den 6. maj 2003, er den militære indsats i Irak efter regeringens opfattelse klart forankret i FN, idet den sker på grundlag af Sikkerhedsrådets resolutioner 678 af 29. november 1990, 687 af 3. april 1991 og 1441 af 8. november 2002. Disse resolutioner præciserer Iraks nedrustningsforpligtelser og indeholder en klar bemyndigelse til magtanvendelse, såfremt Irak ikke efterlever disse forpligtelser, herunder til at samarbejde omgående, betingelsesløst og aktivt med FN's våbeninspektører.«

Justitsministeriet kan henholde sig til Udenrigsministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 3898

Til statsministeren (10/7 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren redegøre for, om også danske efterretningstjenester, ligesom i Australien, forud for angrebet på Irak i marts 2003 havde informationer, som stillede spørgsmålstegn ved de officielle påstande om Irak og masseødelæggelsesvåben, der blev fremsat af repræsentanter for den amerikanske, engelske og/eller danske regering?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau oplyste den australske efterretningstjeneste torsdag den 10. juli 2003, at den allerede i januar 2003 – d.v.s. måneder inden krigen mod Irak startede – havde kendskab til, at kollegaer i USA var i tvivl om rigtigheden af visse af de officielle påstande om Irak og masseødelæggelsesvåben. Spørgeren ønsker derfor oplyst, om også danske efterretningstjenester var i besiddelse af oplysninger, som stillede spørgsmålstegn ved nogle af de officielle udtalelser, som kom fra amerikanske, engelske og danske regeringsrepræsentanter.